

„Gazeta Lwowska“
z dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3-ej
godzinie po południu, z wy-
jątkiem świąt uroczystych i
niedzieli.
Prenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 16 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
35 c. Miejscowa na rok 12 złr.,
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i arty-
kuly nadesłane od jednego
wierza: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżytość stopowa od każdej
inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) od-
bierni Administracya Gazety
Lwowskiej. Numer pojedy-
ńczy w Expedycyi Gazety
(Ulica Wałowa Nr. 370) 6 c.
Reklamacye wolne
od opłaty pocztowej.

Nr 279.

Poniedziałek . Grudnia 1869.

Rok wydania 59.

Część urzędowa.

Na przedstawienie W. Władysława Michałow-
skiego nadała Rada szkolna krajowa posadę rzeczy-
wistego nauczyciela przy szkole trywialnej w Wit-
kowicach panu Józefowi Surówce, dotychczasowemu
zastępcy nauczyciela.

Z Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 30. listopada 1869.

Na przedstawienie gminy Narajowa nadała Rada
szkolna krajowa posadę rzeczywistego nauczyciela
przy tamtejszej szkole trywialnej w Narajowie panu
Janowi Cuprykowi, dotychczasowemu zastępcy na-
uczyciela.

Z Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 30. listopada 1869.

Dr. Franciszek Matejko, amanuensis biblio-
teki i docent prywatny uniwersytetu krakowskiego,
mianowany został uchwałą J. E. ministra wyznań i
oświecenia kustoszem tejże biblioteki.

Część nieurzędowa.

Sprawozdanie Wydziału krajowego z wynikłości zarządu galicyjskiego fun- duszu inwalidów.

(Dokończenie.)

Wynikłość obrotu funduszowego w roku 1869
est następująca:

Kapitał składowy umieszczony
w 4% listach zastawnych galicyjskiego
Towarzystwa kredytowego w łącznej
nominalnej wartości 33.200 złr. w. a.
wynoszący, przyniósł w kuponach
w dn. 31. grudnia 1868 r. płatnych
kwotę 664 złr. — c.
w kuponach w dn. 30. czerwca
1869 r. płatnych kwotę 664 „ — „
czyli łącznie . . . 1328 złr. — c.

Z tejże kwoty całorocznych odsetków rozdano
w dn. 18. sierpnia 1869 jako w dzień urodzin ce-
sarskich:

a) 24 stypendyów o rocznej kwocie
25 złr. w. a. dla inwalidów,
którym nadano w 1868 r. sty-
pendya dożywotnie, przeto łą-
czną kwotę 600 złr. — c.

b) utworzono w r. 1869 nowych 29
stypendyów dożywotnich o ro-
cznej kwocie 25 złr. w. a. i
rozdano takowe 29 inwalidom
w łącznej kwocie 725 „ — „
czyli razem wydano . . . 1325 „ — „
Pozostała zatem z rachunku
procentów do dn. 30. czerwca 1869
r. płatnych nieulokowana reszta w go-
tówce wynosząca 3 „ — „
Doliczając do niej a) nieulo-
kowaną gotówkę kasową z 1868 r.
w kwocie 123 „ 56 „
b) nadesłaną pod dn. 22. sierpnia
1869 przez c. k. Namiestnictwo
kwotę pochodzącą ze składek na
rannych w wojnie z 1866 r.
wojskowych w ilości 6 „ — „
c) wreszcie gotówkę z wylosowa-
nego listu zastawnego Seryi III.
w kwocie 1000 „ — „
czyli razem kwotę . . . 1132 złr. 56 c.
postanowiono umieścić w 4% listach zastawnych ga-
licyjskiego Towarzystwa kredytowego.

Z polecenia Wydziału krajowego zakupiła kasa
krajowa pod dn. 14. września 1869 4% listy zasta-
wne galicyjskiego Towarzystwa kredytowego w łącz-
nej nominalnej wartości 1500 złr. w. a. z kuponami
od 1. lipca 1869 r. bieżącymi, i zapłaciła za nie po-
średnim kursie 79 złr. kwotę . . . 1185 złr. — c.
od 1. lipca 1869 r. procenta 12 „ 77 „
czyli razem . . . 1197 złr. 33 c.

Na powyższe zaś zakupno użyła
kasa krajowa powyżej wyłuszczonej
gotówkę w kwocie 1132 złr. 56 c.
dalej podniosła z książeczki kasy
oszczędności Nr. 9744 na 91 złr. 8
c. kwotę 64 „ 77 „
czyli łącznie . . . 1197 złr. 33 c.

Cały stan galicyjskiego funduszu inwalidów
składa się zatem z końcem października 1869 r.
z następujących efektów:

I. Z kapitału zakładowego umieszczonego w 4%
listach zastawnych galicyjskiego towarzystwa kredy-
towego w łącznej nominalnej wartości 33.700 złr. a.
w. z kuponami od 1. lipca 1869 bieżącymi.

II. Z książeczki galicyjskiej kasy oszczędności
z dnia 10. września 1868 Nr. 9744 na resztującą
kwotę 26 złr. 31 c.
a po doliczeniu procentów narosłych
w ilości 3 złr. 66 c.
łącznie na kwotę 29 złr. 97 c.
opiewającej.

Głównem przeznaczeniem tegoż funduszu jest
wspieranie tych c. k. żołnierzy krajowców wszelkiej
broni i bez różnicy wyznania, począwszy od sierżanta
na dół, którzy odstawieni do wojska w kontyngen-
sie przypadającym na Królestwo Galicyę i w. ks.
Krakowskie we walkach z nieprzyjacielem w 1866
roku okaleczeli, stali się niezdolnymi do pracy i zo-
stają bez funduszu do życia. Wydział krajowy o-
znacza wysokość stypendyów dożywotnich i nadaje
takowe tym inwalidom, których wybiera z dostar-
czonych sobie przez c. k. jeneralną komendę wyka-
zów inwalidów, a którzy mają według aktu funda-
cyjnego prawo pierwszeństwa do pobierania sty-
pendyów. Doręczanie dożywotnich stypendyów nastę-
puje corocznie w uroczysty sposób w dniu urodzin
Jego ces. i król. Apostolskiej Mości t. j. w dniu 18.
sierpnia przez prezesa rady powiatowej w miejscu
siedziby starostwa powiatowego w obec c. k. sta-
rosty i c. k. wojskowej komendy placu.

Inwalidzi krajowcy, którym nadano w r. 1868
dekreta dożywotnich stypendyów o rocznej kwocie
25 złr. a. w. są następujący:

1. Andrzej Kolobycz, inwalida z pułku Macu-
cheli w Malazycach.
2. Mikołaj Stachowicz, inw. z
Macucheli, w Koszalinie.
3. Jan Bork, inw. z puł-
ku Macucheli, w Cieplicach.
4. Jan Bork, inw. z puł-
ku Bamberg, w Gwoźdźcu.
5. Jakób Woźniak, inw. z
puł. Bamberg, w Drwini.
6. Marcin Cięciel, inw. z
puł. Preussen, w Młynczyskach.
7. Antoni Sauczuk,
inw. z puł. Parma, w Liskach.
8. Danił Szlemko,
inw. z puł. Parma, w Bełżeui.
9. Hryń Bakaj, inw.
z puł. Martini, w Rawie.
10. Iwan Peryi, inw. z puł.
Gondrecourt, w Budyłowiu.
11. Stefan Kołtun, inw.
z puł. Gondrecourt, w Zaturzyniu.
12. Józef Ostrowski,
inw. z puł. Gondrecourt w Warwaryncach.
13. Wa-
wrzyńiec Leśniak, inw. z puł. Gorizutti, w Andry-
chowiu.
14. Jakób Zawiliński, inw. z puł. Meklenburg,
w Grudnie Kępskiej.
15. Jan Skobel, inw. z puł.
Meklenburg, w Skrzyszowiu.
16. Michał Zubrycki,
inw. z puł. Ludwik Salwator, w Chocimierzu.
- 17.
- 18.

Część historyczno - statystyczna.

O Towarzystwie zaliczkowem

założonem przez Dyrekcję Towarzystwa
wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie.

(Ciąg dalszy.)

Zanim bliżej zaznajomimy Publiczność z naturą
i celem Towarzystw zaliczkowych, należy wprzód wy-
jaśnić okoliczności, które spowodowały utworzenie po-
dobnych instytucji poza naszym krajem.

Znany ekonomista Lasalle postawił zasadę, że
rządy, które pobierają od społeczeństwa pewną część
dochodów, mają obowiązek za tę daninę, ogólnie po-
datkiem zwaną, w danych razach temuż społeczeństwu
przychodzić w pomoc tam, gdzie pewna część lub całe
społeczeństwo takiej pomocy potrzebuje, i nazwał ten
rodzaj pomocy, pomocą państwową (Staatshilfe). Ta
zasada rozwieźmożniła się w Europie i do dziś liczy
bardzo wielu zwolenników. Szczególniej ludzie, którzy
nie zbadali bliżej tej zasady, lub tacy, dla których ja-
kakolwiek pomoc i od kogokolwiek pochodząca jest po-
żądaną, hołdują tej zasadzie, która zdaje się być zu-
pełnie słuszną i sprawiedliwą.

Będzie temu może lat 20, gdy inny ekonomista
niemiecki obecnie jeszcze żyjący, nazwiskiem Schultze-
Delitzsch wglądał głębiej w zasadę Lasalla, i pomimo

że był podówczas urzędnikiem sądu królewsko-pruskiego,
wystąpił jawnie przeciw niej, a dowiodszy zgubności
dla społeczeństwa tej zasady hołdującego, postawił
nową zasadę „własnej pomocy“ (Selbsthilfe).

Różnica pomiędzy temi dwoma zasadami jest ogro-
mnej doniosłości. I tak, o ile zasada pierwsza dąży
do upodlenia i zgnuszenia społeczeństwa, a następnie
pozbawia je własnej woli, o tyle druga prowadzi spo-
łeczeństwo do siły samoistnej, do wolności rozumnej,
spokojnej, opartej na stopniowem polepszaniu dobrobytu
niezamożnych, bez rujnowania kapitalistów i bez naj-
mniejszego dla nich uszczerbku. Zasada ta stanowi je-
dynie zdrową i moralną demokracją, z której walki
soyjalne nigdy wyrodzić się nie mogą, która tworzy
i buduje, a nie niszczy i nie burzy. Przejęcie się więc
tą zasadą i sprowadzenie jej do pewnego systemu, sta-
nowi zupełną przemianę ustroju społeczeństwa.

Pierwsze wystąpienie Schulzego wzniciło niechęć
i podejrzenie u rządu pruskiego, gdyż tendencje jego
wydawały się na pierwszy rzut oka przeciw-rządowemi,
jak to poniżej wykażemy. Gdy jednak rozumny rząd
pruski bliżej rozpatrzył się w całej sprawie, postano-
wił wspierać Schulzego, wyparłszy się zasady pomocy
państwowej, psującej moralność społeczeństwa. Schulze
zaś ze swej strony będąc posłem na sejmie pruskim,
nie spoczył w swej pracy, dokąd nie wywalczył dla
stowarzyszeń, wedle zasady jego utworzonych, osobnej

ustawy, którą tam zowią Genossenschafts-Gesetz, a która
dopomogła do tego, że od r. 1852, w którym pierwszą
taką instytucję Schulze w swem mieście rodzinnem
Delitzsch utworzył, do roku 1869 w państwie Pruskim
1600 podobnych instytucji powstało, które obecnie
własnego majątku dwadzieścia kilka milionów talarów
posiadają, a obrót ich roczny przenosi 100 mil. talarów.

Wspomnieliśmy wyżej, że w początkach rząd pruski
podejrzewał Schulzego i nawet niemałe przeszkody
mu stawiał. Biurokracya wietrzyła bowiem w pomysłach
Schulzego zasady demokratyczne, demagogią i wszystkie
źródłości, które w ich wyobrażeniu państwu zagrażać
mogły, a które w rzeczywistości tylko dla biurokracyi
groźnemi były. Pomoc państwowa (Staatshilfe) była
bowiem dla biurokracyi bardzo wygodną i stanowiła dla
niej silną podporę. Każdy pojedynczy miał nieraz spo-
sobność występowania w roli Opatrzności, a przynaj-
mniej dobroczyńcy, a to jako dającemu, dawało możność
do pełnienia niesprawiedliwości, do uciskania ludności,
do brutalnego rządzenia, a przeto do demoralizacyi spo-
łeczeństwa.

Zasada zaś Schulzego obalała w zupełności tę dla
biurokracyi wygodną pozycję. Schulze postawił bowiem
pytanie: z kąd czerpie rząd fundusze na wsparcia? —
Oczywiście ze społeczeństwa. — Jestże to rozsądnem,
dawać sobie samemu i być za to trzeciemu do wdzięcz-
ności obowiązany? (C. d. n.)

Michał Bożahora, inw. z puł. Ludwik Salwator, w Białej. 19. Semko Mowczan, inw. z puł. Holsztyn, w Hołoszkowicach. 20. Mikołaj Bulba w Lwowskim gmachu inwalidów. 21. Jędrzej Killar, w lwow. gm. inw. 22. Wawrzyniec Woryński, w lwow. gm. inw. 23. Józef Michalski, w lwow. gm. inw. 24. Michał Kullig, w lwow. gm. inw.

Pod dniem 10. sierpnia 1869 do l. 9929 nadał Wydział krajowy dożywotnie stypendya o rocznej kwocie 25 złr. a. w. następującym 29 inwalidom krajowym: 1. Piotr Nowak z 40 pułku Ruprecht w Czudcu. 2. Józef Janas z 40 puł. Ruprecht, w Czudcu. 3. Michał Łyżnik, w lwowskim gmachu inwalidów. 4. Stanisław Boczar, z 45 pułku Zygmunt, w Haczowie. 5. Jan Trybała, z 45 puł. Zygmunt, w Jasienicy sufezyńskiej. 6. Fedor Krawczyzyn, z 45 pułku Zygmunt, w Turzańsku. 7. Mikołaj Chimiak, z 77 pułku Karola Salwatora, w Chłopczech. 8. Józef Bambur, z 77 pułku Kar. Salw., w Podhajczykach. 9. Iwan Żuk, z 77 puł. Kar. Salw., w Gwoźdźcu. 10. Marek Komorowski, z 77 puł. Kar. Salw., w Sąsiadowicach. 11. Stefan Boryś, z 9. pułku piechoty, w Witwicach. 12. Jan Rossiak, z 10. pułku Handel, w Majdanie. 13. Franciszek Grzegorzczak, z 13 pułku Bamberg, w Miękini. 14. Jurko Popadycz, z 15 pułku Nassau, w Dubowcach. 15. Wasyl Pastuch, z 15 pułku Nassau, w Boryskowcach. 16. Wojciech Lelito, z 20 pułku Preussen, w Żeleźnikowej. 17. Wawrzyniec Ligęzowski, z 20 pułku Preussen, w Bieśniku. 18. Fedor Martyszczuk, z 24 pułku Parma, w Rzyccze. 19. Piotr Zaly, z 10 pułku Handel w Lubaczowie. 20. Bernard Sroka z 30. pułku Br. Jabłonowski, w Milatyczach. 21. Wojciech Mudrak, z 9. pułku piechoty, w Świerzu. 22. Szymon Malinowski, z 56. pułku Gorizutti, w Borku szlacheckim. 23. Stanisław Orawczyk, z 56 pułku Gorizutti, w Spytkowicach. 24. Franciszek Hajduk z 57 pułku Meklemburg, w Mesznie szlacheckiej. 25. Jurko Żurawicki, z 58 pułku Ludwik Salwator, w Uściu zielonem. 26. Jerzy Jakimiec z 58 pułku Ludwik Salwator, w Sapahowie. 27. Olexa Romanyzyn z 58 pułku Ludwik Salwator, w Czernelicy. 28. Jędrzej Zawały, z 80 pułku Holsztyn, w Bołozinowie. 29. Zygmunt Zdanowski, z 80 pułku Holsztyn, w Brodach.

Pobierają zatem dożywotnie stypendya o rocznej kwocie 25 złr. a. w. z budżetu wojewódzkiego Królestwa Galicyi i Łożycy z Wielkiem Księstwem Krakowskiem. We Lwowie dnia 12. listopada 1869.

Dnia 3. b. m. o godzinie 7. rano przybył Najjaśniejszy Pan na okręcie „Greif“ do Tryestu. Namiestnik fml. Möring, dowódca wojsk fml. br. Wetlar, burmistrz i naczelnicy urzędów powitali na wstępie Najjaśn. Pana. Licznie zebrana ludność tożsamo witała serdecznie dostojnego gościa. Przed namiestnictwem stało wojsko z muzyką. Pancerne fregaty „Ferdynand Maximilian“, „Habsburg“ i „Gargano“ wróciły wraz z Najjaśn. Panem z Egiptu i przybyły do Poli. Parowiec „Elżbieta“ przybył do Tryestu.

Całe miasto zostało świetnie illuminowane z powodu przybycia Najjaśn. Pana. Najwspanialej oświetlono na Piazza grande gmach rady miejskiej i ogród przed rezydencją Najjaśn. Pana, dawną giełdę na Corso, grecki kościół na Rivie i nad wielkim kanałem Casa Scaramanga. W zatoce oświetlono wspornie „Lloyd“ i wszystkie inne okręty. Po ulicach snuły się niezliczone tłumy ludu. Najjaśn. Pan wyjechał z Tryestu dn. 5. b. m. po południu, a do Wiednia miał przybyć dzisiaj rano.

„Wiener Abendpost“ odiera pogłoski, jakoby nastąpić miały pewne zmiany osób w wysokich urzędach wojskowych a mianowicie co do posady komenderującego generała Czech. Pogłoska ta zdaniem tego dziennika już z tego względu nie zasługuje na wiarę, gdyż zmiany podobne nie mogły być podczas nieobecności cesarza przeprowadzone.

Na posiedzeniu izby niższej sejmu węgierskiego wniósł Dyonizy Majthényi wśród przeciągłych oklasków izby do ministra oświecenia interpelację, dlaczego do Jezuitów zamieszkałych w Kaloosa nie zastosuje §. 10. ustawy z 1751 r. która wzbrania jezuitom pobytu we Węgrzech. W tej samej kwestyi interpelował także ministra oświecenia Koloman Hertelendy, dlaczego wbrew obowiązującym ustawom jezuita nabywają dobra ziemskie we Węgrzech. Dalej interpelował tenże sam deputowany, dlaczego dochody z 32.000 morgów ziemi należących do opactwa Zalavar we Węgrzech idą na rzecz opactwa austriackiego w Godnitz. Następnie wniósł Iranyi dwa projekta do ustaw. W pierwszym wniosku proponuje wybór komisji złożonej z 24 członków izby niższej a 12 członków izby wyższej dla całkowitego wniosku doradza Iranyi urządzenie szkół elementarnych dla uczniów dorosłych na wzór szkół francuskich. W tym celu należy zdaniem wnioskodawcy ministrowi oświecenia udzielić kredyt 100.000 złr. w budżecie na rok 1870. Zarazem polecono mi-

nistrowi oświecenia, by przedłożył projekt do ustawy zaprowadzającej ten system naukowy. Koloman Tisza wniósł w końcu, by ministerstwo finansów przygotowało ustawę reformującą podatek domowy, tytoniowy, dochodowy, dalej podatek od cukru, wina i mięsa. Podatki w r. 1871 mają być tedy uiszczane już podług tej nowej ustawy.

Wybór feniana O'Donovana Rossa do parlamentu angielskiego uważa komisya wyboresza ważnym. Fenianie stali się tedy panami sytuacji w Tiperary, całe ich stronnictwo jest przejęte szaloną radością. Za wybranym przemawiał Gill, który cały ten wybór nazwał demonstracją dla pokazania rządowi angielskiemu, jak mocno niezadowoleni są mieszkańcy z Tiperary z niego dla tego, że nie wydał amnestyi dla uwięzionych fenian. Mowca oświadczył, że jeżeli rząd ustąpi, deputowany z Tiperary stanie się dla niego powolnym i uległym. W pierwszym razie zaś demonstracji podobnych należy się spodziewać w całym kraju. W Limerick i Clare zburzono wszystkie domy, które były własnością ludzi nieprzyjających fenianom. „Freemen Journal“ donosi, że rząd angielski zamierza wysłać do Irlandyi silne oddziały wojska dla zapobieżenia, by przyszłych wyborach fenianie postrachem i terroryzmem nie wywołali znowu podobnych zajść. Dziennik ten donosi, że obecnie jest w Irlandyi 24.000 żołnierzy. By zapobiedz wykradzeniu uwięzionego deputowanego z więzienia w Chatham, postarano się o środki bezpieczeństwa i powiększono straż. W Glasgowie odbył się mityng żądający ułaskawienia uwięzionych fenian. Na mityngu tym było 800 osób obecnych. Nie powzięto stanowczej decyzji w kwestyi, czy należy przystąpić do agitacyi w granicach prawa, czy też może rozpocząć milejącą akcyę. Mityng był bardzo burzliwy tak, że obawiano się niepokojów. Rezultatem tego zgromadzenia było oświadczenie, że Irlandya dotąd nie będzie spokojną, dopóki rząd nie ułaskawi fenian.

„Opinione“ z dn. 30. z. m. upewnia, że utworzenie nowego ministryum włoskiego zostanie wkrótce pomyślnie załatwionem. Obecne opóźnienie tej sprawy wynikało z nieobecności kilku polityków, z którymi Lanza przed ułożeniem listy ministrów porozumieć się pragnął. Deputowany Castagnola, przeciw któremu wystąpił gwałtownie „Diritto“ za to, że dzisiejszemu ministrowi finansów był pomocnym w ukończeniu aktów, będzie członkiem nowego gabinetu, a senator Serracco zostanie jeneralnym sekretarzem finansów. Co do dalszych członków

Dokumenty i dyplomy.

W i e l i c z k a. R. 1668, 1670.

Król Michał Korybut potwierdza trzech aktów z ksiąg radzieckich wypisy, odnoszące się do dania w zastaw jatki miejskiej piekarską zwanej.

- 1 2 Michael Dei Gratia Rex Poloniae, Magnus ¹⁾ Dux | Lithuaniae Russiae
- 3 Prussiae Masouiae Samogitiae Lithuaniae Kyo|viae Volhyniae Podoliae Podlachiae
- 4 Smolensciae Seueriae Czerniechouizq(ue) | Significamus praesentibus L(ite)ris
- 5 N(ost)ris quorum interest vn(iver)sis et singulis. Reproductas fuisse Nobis
- 6 tri|nas L(ite)ras papirneas ex Actis Officy Consularis **Wielicziensis** depromp-
- 7 tas Sigillo eiusdem (Off(icy) Consula|ris **Wielicziensis** communitas, sanas,
- 8 saluas, et illasas; omniq(ue) suspicio(n)is) nota caren(tes), continen(tes) in
- 9 se, p[ri]mas | quidem apprehensionem intuitu summae florenorum Trecentorum
- 10 Poloncialium in arduas eiusd(em) Ciuitatis neces|sitates per Famat(os) olim
- 11 Albertum Szuka, et Reginam Consortem ip(siu)s viduam derelictam exposita
- 12 fact(am) | sup(er) vero Instituta aciali **Piekarska** nuncupata ²⁾ in Ciuitate
- 13 **Wielicziensi** sita recognit(a). Alteras vero cessionem e|iusd(em) summae
- 14 Sp(ecta)bili Joanni Przedborski Consuli **Wielicziensi** factae. Tertias demun-
- 15 Consensum ³⁾ aedifican(dam) eand(em) Institam | summae superius specificatae
- 16 obnoxiam continentes. Supplicatumq(ue) est Nobis nomine et ex parte praedi-
- 17 ti Spe|ctabilis Joannis Przedborski Consulis **Wielicziensis**, vt easd(em)
- 18 L(ite)ras auctoritate Nostra Regia approbare et confir|mare dignaremur.
- 19 Quarum quid(e)m L(ite)rarum, et quid(e)m primarum tenor est, prout sequitur eiusmodi:

*Michał z Bożej łaski Król Polski, Wielki Książę Litwy, Rusi, Prus, Mazowsza, Żmójdzi, Łotwy, Kijowa, Wołynia, Podola, Podlasia, Smoleńska, Siewierza i Czerniechowa — Oznajmiany niniejszym listem Naszym wszem wobec i każdemu osobna, komu natem zależy: Przedłożone Nam zostały trzy listy papierowe, z Aktów Urzędu radzieckiego **wielickiego** wydane, pieczęcią tegoż Urzędu radzieckiego **wielickiego** stwierdzone, całe i bez uszkodzenia będące, w niczem też niepodejrzane, z których mianowicie pierwszy: uznanie zaszło względem summy trzyestu złotych polskich na nieodzowne tegoż miasta potrzeby przez Sławetnych niegdy Wojciecha Szcukę i owdowiałą po nim małżonkę jego Reginę zaliczonej, a zabezpieczonej na jatce narożnej, piekarska zwanej i w Mieście **Wielicze** się znajdującej; drugi: ustąpienie tejże summy na rzecz Szanownego Jana Przedborskiego Radzcy **wielickiego** uczynione; trzeci nareszcie: pozwolenie do odbudowania jatki summa wyżej wyrażoną obciążoną, w sobie zawierając. Byliśmy także imieniem i ze strony pomienionego Szanownego Jana Przedborskiego, Radzcy **wielickiego** proszeni, abysmy owe listy władzą Naszą królewską uznać i zatwierdzić raczyli. Których-to listów a najprzód pierwszego osnowa jest taka jak tu następuje:*

*Dziado się w sobotę, uroczystość świętej Jadwigi Wybranki poprzedzającą, na dniu trzynastego października roku Pańskiego **Tysiącnego Szesćsetnego Szesćdziesiątego Ósmego**. Zbrali się za cedułami na posiedzenie dnia dzisiejszego na ratuszu **wielickim** Szanowni Jan Pęzołowicz Burmistrz, Urban Handzłowicz, Mikołaj Mrukowicz, Paweł Skalski, Piotr Szołdra, Jan Gębka — Radzcy; Zaci Błażej Dębel i Wojciech Dołęgowski Ławnicy; tudzież Sławetni Wojciech Kędzierski krawieckiego i Marcin Pokuta rzeźnickiego cechu starsi Mistrzowie, a to w celu załatwienia spraw publicznych i na żądanie Uczciwej Reginy Szcuciny, wdowy po Sławetnym świętej pamięci Wojciechu Szcuce, Obywatelu **wielickim**.*

¹⁾ Końcowa litera „s“ i następny wyraz „Dux“ oderwane. — ²⁾ W dokumencie mylnie „nuncupati“. — ³⁾ Opuszczone „ad“.

(2986) Picitations-Aufmachung. (1)

Nr. 18172. Zur Verpachtung der allgemeinen Verzehrungssteuer sammt 20%igen Zuschlag auf die Dauer des Solarjahres 1870 und bedingungsweise 1871 und 1872 mit Vorbehalt des Rechtes der Aufkündigung wird

- a) von den Fleischschlachtungen und der Fleischauschrottung Tarif-Post 1 bis 7 des Gesetzes vom 17. August 1862, und
 - b) vom 1ten Jänner 1870 angefangen hiemit die öffentliche fünfte Versteigerung ausgeschrieben.
- Dieselbe wird bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Lemberg an den im nachstehenden Verzeichnisse angefügten Tagen von 9 Uhr Früh bis 2 Uhr Nachmittags vorgenommen werden

Der Ausrufspreis ist nachstehend bei jedem Pachtbezirke angegeben, und es haben diejenigen, welche an der Picitation Theil nehmen wollen, den gebührenden Theil des Ausrufspreises vor der Picitation als Baadium zu erlegen.

Es werden auch schriftliche Angebote angenommen, welche mit dem vorgeschriebenen Baadium versehen, gehörig versiegelt und längstens bis 12ten December 1869 — 2 Uhr Nachmittags, Tags vor der betreffenden Picitation bei dem Vorstande dieser Finanz-Bezirks-Direction eingebracht werden müssen.

Die übrigen Versteigerungs- und Pachtbedingungen können bei dieser Finanz-Bezirks-Direction und bei den hierbeizüglichen Finanzwache-Commissären während den Amteshunden eingesehen werden.

Post-Nr.	Pacht-Objectes	Benennung des Pachtbezirkes	Der Ausrufspreis für eine einjährige Pachtperiode Gulden österr. Währ.	Tag, Monat und Jahr der Picitation, jede bis längstens 2 Uhr Nachmittags
1	Verzehrungsst. i. 20% Zuschlag von den Fleischschlachtungen u. d. Fleischauschrottung von der dritten Tarifklasse	im Zydaez. pol. Mikołajów mit 13 Ortshaften Bezirke	1140	13. December 1869
2		Zurawno 40	1763	13.
3		Zółkiew 47	3320	13.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction. Lemberg, am 3. December 1869.

(2988) Picitations-Aufmachung (1)

Nr. 11180. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Przemyśl wird kundgemacht, daß bei derselben wegen Verpachtung der Fleischverzehrungssteuerbezuges in den nachstehenden Pachtbezirken auf

das Solarjahr 1870 mit stillschweigender Erneuerung auf das zweite und dritte Jahr oder unbedingt auf ein oder drei Jahre bei Vorbehalt der Bestätigung der Pachtauer die öffentliche Versteigerung abgehalten wird, und zwar:

Post-Nr.	Für den Pachtbezirk	Tarifs-Glasse	Sticalpreis	Picitationstermin am	Dauer der mündlichen Picitation
1	Stadt Sadowa Wisznia mit 23 Ortshaften	III.	2400 fl.	13. December 1869	von 8 bis 12 Uhr Vormittags
2	Stadt Jaworów mit 35 Ortshaften	III.	3900 fl.	14.	ditto

Schriftliche Angebote, belegt mit dem 10%igen Baadium sind bis 2 Uhr Nachmittags des dem Picitationsstermine unmittelbar vorangehenden Tages beim Directions-Vorstande einzubringen.

Die Picitationsbedingungen sammt den Verzeichnissen der zu jedem Pachtbezirke zugewiesenen Ortshaften können hierants und den Controllsbezirkseleitern des Przemyßler Finanz-Bezirktes eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction. Przemyßl, am 30. November 1869.

(2923) E d y k t. (1)

L. 9730. C. k. sąd obwodowy Samborski niniejszym wiadomo czyni, że w sprawie egzekucyjnej p. Izabeli hr. Dzeduszyckiej przeciw p. Wincentemu hr. Konarskiemu o 800 duk. holl. z przynal. odbędzie się na dniu 3go lutego 1870 o 10tej godzinie przed południem w tutejszo-sądowej sali audeneyonalnej, egzekucyjna relicytacja dóbr Lubeza i Jajkowiec w powiecie Żurawieńskim położonych.

i kosztami sądowymi i egzekucyjnymi w kwocie 54 zł. 19 kr., 7 zł. 76 kr., 17 zł. 17 kr., 11 zł. 23 kr. i 36 zł. 69 kr. w. a., trzeci termin na dzień 14. stycznia 1870 o godzinie 10tej przed południem do przedsięwzięcia tutejszo-sądową uchwałą z dnia 9go grudnia 1868 l. 62160 zatwierdzoną rozstrzygnięciem c. k. sądu krajowego wyższego z dnia 16go czerwca 1869 l. 17493 dozwolonej przymusowej sprzedaży 2/3 części realności pod l. 102 m. we Lwowie położonej, niegdyś Aleksandra Schwabego własnych.

Za cenę wywołania tych dóbr służyć ma suma szacunkowa 73253 zł. w. a., rzeczony dobra sprzedane będą także i niżej tej sumy. Wadyum, które w gotówce lub listach zastawnych Towarzystwa kredytowego galicyjskiego, lub też w obligacjach indemnizacyjnych wraz z kuponami i talonami, jednak tylko wedle kursu ostatniego Gazety lwowska wykazanego, do rąk komisji licytacyjnej złożone być ma, wynosi kwotę 3660 zł. w. a.

Cena wywołania wynosi 2000 zł. w. a., przy tym terminie będą jednak powyższe części realności za jakiegokolwiek cenę bez względu na cenę szacunkową sprzedane. Akt oszacowania i resztę warunków licytacji można przejrzeć w tutejszej registraturze lub podczas licytacji u komisji licytacyjnej.

Reszta warunków, wyciąg tabularny, tudzież akt oszacowania powyższych dóbr wraz z inwentarzem ekonomicznym można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

O tej licytacji uwiadamia się obie strony jako też wszystkich wierzycieli hipotecznych do rąk własnych, tych zaś, których pobyt nie jest wiadomy, którymby uchwała obecna z jakiegokolwiek powodu doręczona być nie mogła, lub którzyby dopiero po dniu 29. stycznia 1868 do tabuli weszli, przez kuratora p. adwokata Frenkla z zastępstwem p. adwokata Dr. Natkisa i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego. Sambor, dnia 9. listopada 1869.

Z c. k. sądu krajowo-handlowego. Lwów, dnia 3. listopada 1869.

(2876) Obwieszczenie. (1)

L. 53147. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że rozpisuje się w drodze dalszej egzekucji prawomocnego wyroku z d. 16. kwietnia 1863 l. 4911 na zaspokojenie przynależnej Janowi Stromengerowi kwoty 6000 zł. w. a. z 6proc. odsetkami od dnia 7. lutego 1861 pięćcami

(2885) E d y k t. (1)
L. 4029. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu podaje do publicznej wiadomości, że ustanowił zpowodu wytoczenia przez p. Kamile z Paprockich Rogawską przeciw p. Ludwikowi Rogawskiemu sprawy o rozłączenie co do stołu i łoża dla nieobecnego i według podania p. Kamili Rogawskiej w Jardowicach, powiecie Będzińskim w królestwie polskiem przebywającego, Ludwika Rogawskiego kuratora p. adwokata Dra. Jarosza z substytucją pana adwokata Dra. Bersona.
Przy uwiadomieniu i terminie do rozprawy na dzień 27. stycznia 1870 o godzinie 9tej rano wyznaczonym, wzywa się p. Ludwika Rogawskiego, aby informację mianowanemu kuratorowi udzielił, lub in-

nego pełnomocnika sobie obrał, gdyż w razie przeciwnym skutki zrodz. wynikłe, sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu obwodowego. Nowy Sącz, dnia 15. listopada 1869.

(2884) E d y k t. (1)

L. 8974. C. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Edwarda Kozickiego, z życia i miejsca pobytu niewiadomego, a w razie jego śmierci, tegoż z imienia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców, że przeciw niemu Apolinary Padlewski o wykreślenie z ceny kupna i tabeli płatniczej dóbr Sokołowski obowiązku Stanisława Mrozowickiego eks-tabulowania sum 20113 złpol. i 3330 złpol. dnia 14. października 1869 do l. 8974 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 10. stycznia 1870 o godz. 11. przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego jest niewiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dra. Heynego z substytucją p. adwokata Dra. Warteresiewicza za kuratora nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby w wyz. oznaczonym czasie albo sam się zgłosił, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi tutejszemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniechania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego. Złoczów, dnia 17. listopada 1869.

(2886) Obwieszczenie. (1)

Nr. 16582. Ces. krol. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Mieczysław hr. Rej przeciw

1. spadkobiercom s. p. Wiktoryna Luniewskiego, to jest: 1. Janowi Kantemu Luniewskiemu, 2. Wiktorowi Luniewskiemu, 3. Maryi z Luniewskich Benue, 4. Józefie Luniewskiej, wszystkim czterem niewiadomym z życia i miejsca pobytu przez kuratora i edykta.

II. Spadkobiercom Kajetana hr. Reja i spadkobiercom tychże spadkobierców, jako to: 1. p. Zygmuntowi hr. Romerowi w Dąbiu, powiatu Kolbuszowskiego, 2. Stanisławowi hr. Rejowi w Słupiu, powiatu Pilzno, 3. Helenie hr. Rejowej w Przyborowiu, powiatu Pilzno, 4. Zdzisławowi hr. Tyszkiewiczowi we Wryni, powiat Głogów, 5. Zdzisławowi Boguszowi w Rzemieniu, powiat Kolbuszowa, 6. Alfredowi Boguszowi niewiadomego pobytu przez kuratora i edykta, 7. Stanisławowi Stojowskiemu w Tarnowie, 8. Stefanowi Stojowskiemu we Lwowie, 9. Henryce ze Stojowskich Stojowskiej w Dobieszynie, powiat Knosnański, 10. Emilii, Justynie, Małgożacie 3ga imion hr. Wiesiołowskiej z życia i miejsca pobytu niewiadomej, lub jej także nieznanym spadkobiercom przez kuratora i edykta, 11. Władysławowi hr. Rejowi we Widelce, powiat Głogów, 12. Teresie Mysłowskiej z życia i miejsca pobytu niewiadomej, lub nieznanym również jej spadkobiercom przez kuratora i edykta za uwiadomieniem, 13. Alfreda Mysłowskiego, domniemanego spadkobiercy Teresy Mysłowskiej w Zubrzcu, powiat — ?, 14. Władysława hr. Romera jako domniemanego spadkobiercy Anny hr. Rejowej w Ociece, powiat Kolbuszów, o orzeczenie, iż prawo hipoteki sum 1735 duk. hol., 728 duk. ces. pojedynczych, 8 duk. ces. podwójnych, 2 półsuwerenów i 1000 złp. w srebrze z p. n. Dom. 46, pag. 442 n. 34 on. i Dom. 132, pag. 381 n. 51 on. na rzecz Wiktoryna Luniewskiego i tegoż spadkobierców intabulowane wraz z nadziejarami instr. 82, pag. 93 n. 1 on., to jest sumami 1000 duk. hol. i 200 duk. ces. na rzecz Kajetana hr. Reja prenotowanym ze stanu biernego dóbr Przeclaw z przyległościami extabulowane i znazane być ma. — Pod dniem 30. października 1869 L. 16582 skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 21. stycznia 1870 o godzinie 10tej rano wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanych spadkobierców Wiktoryna Luniewskiego, to jest: Jana Kantego Luniewskiego, Wiktora Luniewskiego, Maryi z Luniewskich Benue, Józefy Luniewskiej, dalej Alfreda, Bogusza, Emilii, Justyny, Małgożaty 3ga im. hr. Wiesiołowskiej i Teresy Mysłowskiej nie jest wiadomym, sąd tutejszy dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo tychże przeznaczył im tutejszego p. adwokata Dr. Kapi-szewskiego z substytucją p. adwokata Dr. Hoborskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronięcia prawem przepisanych środków użyłi, inaczej z opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego. Tarnów, dnia 11. listopada 1869.

(2839) **G d i c t.** (1)
 No. 3726. Vom k. k. Bezirksgerichte Grodek wird hiemit kundgemacht, daß über Ansuchen des Leo Trzeszczakowski, Rechtsnehmer des Andrich Hrycyniak, zur Vereinhaltung des dieselben mit dem Littheile des k. k. Landesgerichtes für Straßachen Lemberg den 17. October 1863 fl. 19372 zuerkannten Schadenersatzbetrages von 25 fl. öst. W. der Executionskosten pr. 1 fl. 39 kr., 62 kr., 1 fl. 19 kr., 3 fl. 38 kr., 7 fl. 79 kr., 2 fl. 14 kr. und 4 fl. 69 kr. öst. W. die executibe Teilbietung der den Solidarschuldner Martin und Johann Ponulak gehörigen, in Grodek sub Nr. 168 Czerlaner Woiwodschaft gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden Grundwirthschaft, an drei Terminen, auf den 12. Jänner 1870, den 26. Jänner 1870 und den 9. Februar 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags um hiergerichts mit dem durchgeführt, daß erst beim dritten Termine die Grundwirthschaft unter dem Schätzungswerte pr. 600 fl. öst. W., der auch als Ausrußpreis dient, veräußert werden würde. Das zu erledigende Badium beträgt 60 fl. öst. W. Der Schätzungsact und die übrigen Licitation-Bedingnisse können hiergerichts eingesehen werden.
 Grodek, 4. October 1869.

(2984) **E d y k t.** (1)
 Nr. 2064. Podaje się do powszechnej wiadomości, że na podstawie decyzji wysokiego ces. król. sądu wyższego krajowego z dnia 7. lipca 1869 L. 9982 prawomocnego nakazu płatniczego z dnia 29. sierpnia 1861 L. 2004 i tutejszo-sądowej uchwały z dnia 30. kwietnia 1868 L. 329 i 20. listopada 1868 L. 2849 na zaspokojenie wywalczonej przez Jozefa Birnbaum od Franciszka Konopki kwoty 149 złr. 10 kr. z 4% od 19. sierpnia 1861, kosztami prawomocnie przyznanimi 7 złr. 52 kr., 2 złr. 46 kr. i 1 złr. 87 kr. i kosztami szacunku w kwocie 10 złr., nareszcie na zaspokojenie uiszczonej wedle kwitu należności 5 złr. dla p. budowniczego Szwarca, oraz kosztów w kwocie 9 złr. 26 kr. tytułem podania ostatniego egzekucyjnego przyznanych dnia 9. grudnia 1869, dnia 13. stycznia 1870 i dnia 14. lutego 1870, zawsze o godzinie 9tej rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż 1/4 części realności Nr. kons. 238/136 w Wieliczce Franciszka Konopki własnej, a to pod warunkami każdego czasu do wolnego przejrzania w archiwum tutejszem służącymi.

Chęć licytowania mający zechcą się zaopatrzyć w wadyum warunkami przepisane na oznaczonych terminach w sądzie tutejszym znajdując.
 C. k. sąd powiatowy.
 Wieliczka, 6. września 1869.

(2871) **Obwieszczenie.** (3)
 L. 4136. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie czyni niniejszem wiadomo, iż celem zaspokojenia wierzytelności galicyjskiej kasy oszczędności w resztującej sumie 9205 zł. 26 kr. w. a. z przynał. przedsięwziętą będzie w tutejszym c. k. sądzie uchwała z d. 27. listopada 1867 do l. 11411, systemowa egzekucyjna licytacja dóbr Putiatyńce, Łuczynce i Ujazd do niepodzielnych dłużników p. Waleryi z Kopestynskich Jankowskiej i p. Maryi Gromczewskiej należących, a mianowicie w dwóch terminach, t. j. dnia 14. stycznia i 7. lutego 1870, każdego razu o godzinie 11. przed południem, przy których dobra te tylko nad lub za cenę wywołania, która w kwocie 64396 zł. 15 kr. w. a. ustanawia się, sprzedane zostaną, gdyby zaś te dobra w powyższych dwóch terminach nad lub za cenę wywołania nie mogły być sprzedane, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych termin na dzień 21. lutego 1870 o godzinie 11tej przed południem wyznacza się.
 Jako wadyum ustanawia się kwota 6000 zł. w. a., którą każdy z licytujących do rąk komisji licytacyjnej złożyć ma. — Resztę warunków licytacyjnych i ekstrakt tabularny, jakoteż akt oszacowania

tychże dóbr można w tutejszo-sądowej registraturze, zaś wykaz zaległych podatków w c. k. urzędzie podatkowym w Rohatynie przejrzeć.

O czym zawiadamia się wszystkich wierzycieli hipotecznych, a w szczególności tych wierzycieli, którzyby po dniu 1. maja 1869, jako dniu wydania ekstraktu tabularnego prawo hipoteki uzyskali, lub którymby uchwała licytacyjna, jakoteż przyszłe w tej sprawie wydać się mające uchwały weale nie mogły, przez kuratora w osobie p. adwokata Dra. Heynego ze substytucją p. adwokata Dra. Weszłowskiego niniejszem ustanowionego, jakoteż przez edykta.

Z c. k. sądu obwodowego.
 Złoczów, dnia 6. października 1869.

(2857) **Obwieszczenie.** (3)
 Nr. 17514. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Rachel Kukuk przeciw p. Ewie Dzwonkowskiej i p. Apolinaremu Dzwonkowskiemu o zapłacenie sumy wexlowej 400 złr. w. a. z p. n. pod dniem 17. listopada 1869 do l. 17514 pozew wniosła i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego nakaz zapłacenia tej sumy w przeciągu trzech dni lub wniesienia możliwych zarzutów w tymże sądzie wydanym został.

Ponieważ pobyt zapozwanej p. Ewy Dzwonkowskiej jest niewiadomym, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanej Ewy Dzwonkowskiej tutejszego p. adwokata Dr. Pietrzyckiego ze substytucją p. adwokata Dra. Jarockiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy wexlowej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanej, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sama osobiście stawiła, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzieliła, lub też innego obrońcę obrała i tutejszemu sądowi oznajmiła, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użyła, inaczej z jej opóźnienia wynikające skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
 Tarnów, dnia 18. listopada 1869.

(2925) **E d y k t.** (3)
 Nr. 14322. Ces. król. sąd obwodowy Stanisławowski uwiadamia niniejszem Józefa Piszczaka z miejsca pobytu niewiadomego, że gmina miasta Stanisławowa przeciw Janowi i Helenie Piszczakom, Helenie Zagorzańskiej, Józefowi Piszczakowi i innym dnia 6. sierpnia 1864 L. 12359 pozew o przyznanie prawa własności młyna na Belwederze pod Nr. 4 w Stanisławowie o unieważnienie i wymazanie pozycyi tabularnych odnoszących się do własności tego młyna i oddanie połowy tego młyna wytoczyła, i że w skutek zgorzenia przedaktów tej sprawy do obrony termin na dzień 14. grudnia 1869 godzinę 10tą przed południem wyznaczony został, oraz że jemu kuratora w osobie p. adwokata Dra. Przybyłowskiego, któremu za substytutą Dra. Rosenberga dodaje się, ustanowiono, i temuż kuratorowi cytację z terminem powyższym dla niego doręczono.

Wzywa się więc Józefa Piszczaka, ażeby wcześniej przed terminem swemu kuratorowi lub innemu ze swej strony ustanowionemu pełnomocnikowi potrzebną informację udzielił, lub przy powyższym terminie osobiście stanął i obronę wniosł, w przeciwnym bowiem razie wyniknąć mogące dla niego złe skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu obwodowego.
 Stanisławów, 23. października 1869.

(2770) **E d y k t.** (3)
 Nr. 5108. Ces. król. sąd powiatowy w Gródku niniejszem p. Zygmunta Kotkowskiego wiadomo czyni, że przeciw temuż p. Julian Reiss podanie pod dniem 11. listopada 1869 do l. 5108 o tymczasowe zabezpieczenie sumy wexlowej 4000 złr. w. a. wniosł. Gdy miejsce pobytu p. Zygmunta Kotkowskiego wiadome

nie jest, to ustanawia c. k. sąd powiatowy dla niego na tegoż koszt i niebezpieczeństwo p. Adolfa Henzego kuratorem. O czym się p. Zygmunta Kotkowskiego niniejszym edyktem zawiadamia.

Gródek, dnia 11. listopada 1869.

(2834) **E d y k t.** (3)
 Nr. 18836. Ces. król. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Katarzynę z Nowakowskich Korpalską, że p. Dr. Józef Kremer wniosł pod dniem 25. października 1869 do l. 18836 prośbę do tutejszego sądu o wyextabulowanie ze stanu biernego realności Nr. 268/269 dz. I. n. 405, 406, 407, 408 Gm. IV. d. w Krakowie prawa zastawu dla sumy 3000 złp. w monecie grubej, srebrnej z przyn. na rzecz Katarzyny z Nowakowskich Korpalskiej zainstabulowanego. Gdy miejsce pobytu Katarzyny z Nowakowskich Korpalskiej nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy celem dopilnowania praw równie na koszt i niebezpieczeństwo tejże tutejszego p. adwokata Dra. Kańskiego, dając mu w zastępstwie p. adwokata Dr. Wyrobka kuratorem nieobecnej ustanowił, polecając mu, aby powierzona sobie kuratelę wedle przepisów prawnych sprawował.

Kraków, 3. listopada 1869.

(2815) **G d i c t.** (3)
 Nr. 57399. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekanntem Josef Drlik bekannt gemacht, daß wider denselben über das Gesuch der Chane Kapelus ddo. praes. 7. November 1869 z. J. 57399 mit Beschluß vom 10. November 1869 z. J. 57399 die Zahlungsaufgabe über die Wechselsumme von 38 fl. öst. W. i. R. W. erlassen, und dem unter Einem bestellten Curator Hrn. Landes-Advocaten Dr. Pomianowski zugestellt worden sei.
 Lemberg, am 10. November 1869.

(2838) **Ogłoszenie.** (3)
 Nr. 8104. Ces. król. sąd powiatowy podaje niniejszem do wiadomości, że c. k. sąd krajowy w Krakowie uchwałą z dnia 28. września 1869 do l. 15833 Józefa Lubasza, obywatela z Chrzanowa, uznał za marnotrawnego, i że Felix Bętkowski z Chrzanowa kuratorem dlań ustanowiony został.
 Chrzanów, dnia 6. listopada 1869.

(2914) **E d y k t.** (2)
 L. 13037. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu uwiadamia niniejszym z życia i miejsca pobytu niewiadomego Feliksa Wojcieckiego, iż Hendel Steinhaus z Tarnopola przeciw niemu pod dn. 13. maja 1868 do l. 5727 nakaz płatniczy na sumę 62 zł. z przyn. uzyskała i że suma na jego niebezpieczeństw i kosztu p. adwokat Dr. Weisstein z zastępstwem adwokata Dra. Sternklara kuratorem ustanowiono i temuż nakaz płatniczy doręczony został.
 Tarnopol, dnia 17. listopada 1869.

(2915) **G d i c t.** (2)
 Nr. 6867. Bei dem k. k. Bezirksgerichte zu Zborów haben Wolf Jampoler, Moses Lothringen und Isaac Thürhaus gegen Bernhard Feige pto. 92 fl. 30 kr. öst. Währ. eine Klage angebracht, worüber zur Verhandlung die Tagfahrt auf den 1. Februar 1870 Vormittags 9 Uhr angeordnet wurde.
 Da jedoch der Aufenthaltsort des Belangten dem Gerichte unbekannt ist, so wird für ihn auf seine Gefahr und Kosten Hr. Franz Szczepankiewicz zum Kurator bestellt, und der Herr Belangte aufgefordert, daß er bei diesem Termine entweder persönlich erscheinen oder bis dahin einem Sachvertreter für sich bestelle und sich vertreten lasse, widrigenfalls die wider ihn eingeleitete Verhandlung mit denen auf seine Gefahr und Kosten für ihn bestellten Kurator gepflogen, und darüber entschieden werden würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.
 Zborów, den 23. November 1869.

Doniesienia prywatne.

Obwieszczenie.*

C. k. uprzywil. kolej galicyjska Karola Ludwika zamierza około 8400 sztuk używanych, jednako-woż do dalszego użytku zupełnie zdolnych **worów** na zboże najwięcej ofiarującemu za natychmiastową zapłatę w gotówce sprzedać.

Licytacja tychże nastąpi dnia 15go grudnia r. b. o 9tej godzinie przed południem w magazynie materyałów kolei Karola Ludwika we Lwowie.

Pisemne oferty będą także uwzględnione.

Wory te obejrzane być mogą codziennie od godziny 8mej do 12tej przed południem w powyż wymienionym magazynie materyałów.

Lwów, w listopadzie 1869 roku.

(2927—2) **Dyrekcya ruchu c. k. uprzyw. kolei galic. Karola Ludwika.**

W numerach Gazety 274, 275, 276 i 277 wydrukowano w tem obwieszczeniu przez pomyłkę drukarską „wozów” zamiast **worów**.

Zum schwarzen Adler Wien.
 Neubau, Kirchengasse 14.

Damen- (2971—2)

BLAUERSTOFFE
 per Kleid

zu fl. 1 1/2, 2, 3, 4, 5, 6.

Jacken von fl. 3 bis fl. 10.

Mäntel „ „ „ 6 „ „ 20.

Bestellungen aus der Provinz gegen Baareinsendung des Betrages oder gegen Postnachnahme.

Cornelius Kauschner.